

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12Csp/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819201823
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Dudič
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7819201823.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudcom JUDr. Petrom Dudičom v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO 47 258 713, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanému Š. B., O.. XX.X.XXXX, V. T. B. XXX, XXX XX T. B., o zaplatenie 716,41 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 705,51 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy

26,13 eur od 16.07.2016 do 15.08.2016,
52,26 eur od 16.08.2016 do 15.09.2016,
78,39 eur od 16.09.2016 do 15.10.2016,
104,52 eur od 16.10.2016 do 15.11.2016,
130,65 eur od 16.11.2016 do 15.12.2016,
156,78 eur od 16.12.2016 do 15.01.2017,
182,91 eur od 16.01.2017 do 15.02.2017,
209,04 eur od 16.02.2017 do 15.03.2017,
235,17 eur od 16.03.2017 do 15.04.2017,
261,30 eur od 16.04.2017 do 15.05.2017,
287,43 eur od 16.05.2017 do 15.06.2017,
313,56 eur od 16.06.2017 do 15.07.2017,
339,69 eur od 16.07.2017 do 15.08.2017,
365,82 eur od 16.08.2017 do 15.09.2017,
391,95 eur od 16.09.2017 do 15.10.2017,
418,08 eur od 16.10.2017 do 15.11.2017,
444,21 eur od 16.11.2017 do 15.12.2017,
470,34 eur od 16.12.2017 do 15.01.2018,
496,47 eur od 16.01.2018 do 15.02.2018,
522,60 eur od 16.02.2018 do 15.03.2018,
548,73 eur od 16.03.2018 do 15.04.2018,
574,86 eur od 16.04.2018 do 15.05.2018,
600,99 eur od 16.05.2018 do 15.06.2018,
627,12 eur od 16.06.2018 do 15.07.2018,
653,25 eur od 16.07.2018 do 15.08.2018,
679,38 eur od 16.08.2018 do 15.09.2018,
705,51 eur od 16.09.2018 do zaplatenia,

to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podaným návrhom doručeným súdu dňa 25.6.2019 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 716,41 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 22,00 % ročne zo sumy 624,48 eur od 5.7.2016 do zaplataenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 698,16 eur od 5.7.2016 do zaplataenia a trovy tohto konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu dňa 9.9.2015 poskytol žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, úver vo výške 637 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve. Žalovaný sa zaviazal predmetný úver vrátiť s dohodnutými úrokmi a poplatkami v 36 mesačných splátkach v sume 26,13 eur. Žalovaný súhlasil s tým, aby právny predchodca žalobcu poukázal peňažné prostriedky z úveru predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu Cetelem poskytol žalovanému úver tak, že dňa 23.9.2015 uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu, čo potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovaného. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nespĺnil a napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný doposiaľ sumu 52,26 eur. Na predžalobné výzvy nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 4.7.2016 mimoriadnu splatnosť úveru. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi ku dňu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 716,41 eur, z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, dlžných úrokov, dlžného poistného, dlžných poplatkov za vedenie účtu, poplatkov za odklad mesačnej splátky a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Na základe uvedeného tak žalobca žiada zaviazat' žalovaného v zmysle podaného žalobného návrhu.

2. Žalobca k žalobe pripojil Výpis z obchodného registra, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 9.9.2015, oznámenie o vyhlásení splatnosti úveru zo dňa 12.7.2016 a prehľad splátok.

3. Žalobu spolu s prílohami podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd doručil žalovanému dňa 26.7.2019 a vyzval ho, aby sa do 15 dní písomne vyjadril k pripojenej žalobe a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, aby vo vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa k veci nevyjadril.

4. Vzhľadom na to, že hodnota pohľadávky bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur, podľa ustanovenia § 297 písm. b) CSP súd mal za to, že pojednávanie nie je potrebné nariadiť a podľa ustanovenia § 219 ods. 3 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu. Oznámenie bolo vyvesené od 23.9.2019 do 3.10.2019. Strany sporu sa na verejné vyhlásenie rozsudku neustanovili, preto potom súd podľa ustanovenia § 219 ods. 1 CSP vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým žalobu zamietol a žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania.

5. Odvolací súd uznesením č.k. 9CoCsp/8/2020-87 zo dňa 20.10.2020 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s odôvodnením, že úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o žalobcom uplatnenom nároku a posúdiť, či právo žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy je premlčané.

6. Súd po vrátení veci nariadil pojednávanie, na ktorom sa strany sporu nezúčastnili.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a na predloženými listinnými dôkazmi pozostávajúcimi z výpisu z obchodného registra žalobcu, Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 9.9.2015, oznámenia o vyhlásení splatnosti úveru zo dňa 12.7.2016 a prehľadu splátok, a zistil tento skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 9.9.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.: XXXXXXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 637 eur na nákup tovaru. Pre tento úver bola dohodnutá aj fixná úroková sadzba vo výške 22 %, ďalej RPMN vo výške 24,37 %, priemerná RPMN vo výške 34,42 % . Žalovaný sa zaviazal predmetný úver splácať v 36 mesačných splátkach v sume 26,13 eur, s tým, že celková čiastka k zaplateniu činí sumu 875,88 eur a termín konečnej splatnosti úveru je uvedený deň 15.9.2018. Dňa 4.7.2016 právny predchodca žalobcu mimoriadne zosplatnil úver, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 12.7.2016. Oznámenie podľa pripojenej doručky prevzala manželka žalovaného dňa 15.7.2016.

9. Podľa prehľadu splátok uhradil žalovaný dňa 23.11.2015 a 17.12.2015 sumu 26,13 eur, t.j. spolu 52,26 eur.

10. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

11. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

12. Podľa § 497 z.č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

14. Podľa § 503 ods. 1, 2 a 3 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

15. Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

16. Podľa § 2 ods. 1 z.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim 1. podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín.

17. Podľa § 2 písm. a/ zákona 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

18. Podľa § 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver

a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 52 ods. 1 až 4 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 8 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 ať 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

25. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

27. Žalobca odvodzuje svoj nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda zo zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže právny predchodca žalobcu mal v predmete svojej činnosti poskytovať úverov z vlastných zdrojov. Je zrejmé, že sa jedná o žalobcom vopred pripravenú formulárovú (typovú) zmluvu, ktorej obsah žalovaný nemal možnosť reálne ovplyvniť. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z.z. ktorý je k ustanoveniam OZ s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 11.6.2010 predpisom lex specialis a podľa názoru súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia § 52a nasledujúcich OZ. To znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia OZ, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch.

28. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľskom úvere) došlo ku vzniku záväzkového vzťahu, v ktorom sa dve zmluvné strany dohodli navzájom si poskytnúť určité plnenia; právny predchodca žalobcu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky a žalovaný poskytnuté finančné prostriedky vrátiť formou pravidelných mesačných splátok spolu s úrokmi a poplatkami. V tomto prípade možno žalovaného s určitou povahou považovať za spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) ZoSÚ, keďže pri uzatváraní a plnení zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane právneho predchodcu žalobcu možno považovať za dodávateľa podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, nakoľko pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z vyššie uvedeného dôvodu je teda potrebné pri posudzovaní predmetného právneho vzťahu brať na zreteľ všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv obsiahnutú v Občianskom zákonníku, úprava ktorých je obsiahnutá v ust. § 53 OZ a ktoré poskytujú výraznú ochranu pre spotrebiteľa, ako aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch.

29. Po vyhodnotení vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je sčasti dôvodná.

30. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 12.7.2016 je zrejmé, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že žalobca vyhlásil ku dňu 4.7.2016 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Využil tak svoje právo podľa ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ.

31. Podľa právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 53 ods. 9 OZ dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t. j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť.

32. Vyššie citované ustanovenie pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Žalobca však v konaní nepredložil žiaden dôkaz svedčiaci o tom, že by upozornil a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy a možnosť zosplatenia celej pohľadávky. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca nepreukázal zosplatenie pohľadávky z úverovej zmluvy. Žalobca v spore nepreukázal, že mimoriadnemu zosplateniu pohľadávky predchádzalo zaslanie výzvy adresovanej žalovanému v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Písomná výzva klientovi je predpokladom pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Tým, že žalobca túto výzvu dlžníkovi nezaslal, resp. táto skutočnosť nebola v konaní preukázaná, nemohlo dôjsť k platnému zosplateniu pohľadávky. Dôsledkom nesplnenia povinnosti žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, uloženej mu kogentnými ustanoveniami OZ na ochranu spotrebiteľa je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle ustanovenia § 39 OZ tento úkon odporuje zákonu.

33. Súd mal preukázané, že žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z predmetnej zmluvy, keď túto uzavrel za účelom získať peňažné prostriedky, ktoré sa zaviazal splácať žalobcovi v mesačných splátkach. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky poskytnutého úveru v celkovej výške 637 eur, avšak svoju povinnosť splácať ho riadne a včas neplnil. Žalovaný uhradil celkom 52,26 eur. Súd v danej veci nezistil žiadne neprijateľné zmluvné podmienky a uplatnený nárok, resp. jeho príslušenstvo je v súlade s platnou právnou úpravou slúžiacou na ochranu spotrebiteľa.

34. Vzhľadom na záver súdu o neplatnom zosplatení celej pohľadávky, jednotlivé splátky súd posúdil ako samostatné plnenia, pričom tie sa premičujú samostatne odo dňa splatnosti každej z nich. Žaloba bola podaná na súd dňa 25.6.2019. Podľa zmluvy o úvere sa žalovaný zaviazal uhradiť dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 26,13 eur, pričom splatnosť prvej splátky bola dňa 15.10.2015. Ďalšie splátky boli splatné vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci a posledná splátka bola splatná dňa 15.9.2018. Žalovaný uhradil dňa 23.11.2015 sumu 26,13 eur a dňa 17.12.2015 sumu 26,13 eur. Z uvedeného potom vyplýva, že pri splátkach splatných do 15.6.2016 uplynula všeobecná trojročná premičacia doba. Súd preto žalobu považuje dôvodnú iba v časti dlžnej sumy rovnajúcej sa súčtu všetkých mesačných splátok od 7/2016 (splatnej 15.7.2016) do 9/2018 (splatnej 15.9.2018) celkom vo výške 705,51 Eur (27 x 26,13 eur).

35. Podľa ust. § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

36. Podľa ust. § 517 ods. 1, 2 OZ ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úrok z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je Vládne nariadenie č. 87/1995 Z.z.

37. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

38. Podľa citovaných ustanovení vznikol preto žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00%.

39. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania podľa prehľadu splátok (odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej ktorej splátky) a následne súd túto sumu zvyšoval o dlžné splátky a úrok z omeškania priznal vždy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých splátok.

40. Po takto vykonanom dokazovaní a zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli strany sporu, mal súd za preukázanú dôvodnosť žaloby len v časti uplatnenej istiny 705,51 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne podľa splatnosti jednotlivých splátok. V prevyšujúcej časti považoval žalobu za nedôvodnú.

41. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiťm ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

42. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo braťnením práva.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Podľa § 257 CSP, výnimocne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

47. Pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí, súd podľa § 262 ods. 1 CSP rozhodol aj o náhrade trov konania a pretože žalobca bol v konaní úplne úspešný (neúspešný bol iba v nepatrnej časti) a strany netvrdili a ani súd nevzhladol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, rozhodol, že žalobca má podľa § 255 ods. 1 CSP proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Rožňava písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok.